

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคชาติสามัคคี

ด้วย นายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคชาติสามัคคี ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ใน ทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๑๔/๒๕๕๕ ตั้งแต่วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ โดยมีรายละเอียด เกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ของพรรคชาติสามัคคี ดังนี้

นโยบายพรรคชาติสามัคคี

พ.ศ. ๒๕๕๕

ปณิธาน

“พรรคการเมือง” (POLITICAL PARTY) เป็นองค์กรที่ยอมรับกันทั่วไปว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งเกือบทุกประเทศในโลก เพราะมีหน้าที่ตามวิถีทางที่กฎหมายบัญญัติไว้ให้ต่อสู้ทางการเมือง ด้วยการส่งเสริมสมาชิกเข้าสมัครแข่งขันกันในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ได้เสียส่วนมากเพื่อจัดตั้งรัฐบาลบริหารประเทศ จึงสามารถกล่าวได้ว่า ความเจริญรุ่งเรือง ความก้าวหน้า ความเสื่อม หรือความด้อยพัฒนาล้าหลังของชาติขึ้นอยู่กับพรรคการเมืองของประเทศนั้น ๆ

ในสถานการณ์ในอดีต การช่วงชิงอำนาจรัฐใช้วิธีรุนแรง เป็นต้นว่า ทำรัฐประหาร การปลุกระดมมวลชนลุกขึ้นสู้ล้มรัฐบาล (PEOPLE UPRISING) ถือว่าเป็นวิธีที่ล้าสมัย ไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมไทย และสังคมโลกอีกต่อไปแล้ว หากกลุ่มใดหรือคณะใดยังยึดถือแนวทางที่รุนแรงดังกล่าว ย่อมแสดงถึงความล้าหลังทางการเมืองและด้อยพัฒนาอย่างยิ่งและจะถูกต่อต้านอย่างรุนแรง ไม่เฉพาะแต่ภายในประเทศเท่านั้น แต่จะถูกสังคมโลกต่อต้านอีกด้วย

ในสถานการณ์ปัจจุบัน การช่วงชิงอำนาจรัฐ ใช้อำนาจเงิน และไหวพริบที่ไม่ค่อยจะสะอาดนัก ไม่บริสุทธิ์ยุติธรรม ขัดต่อศีลธรรมอันดี ซึ่งทำให้เกิดสาเหตุแห่งการทุจริตคอร์รัปชันขึ้นอย่างกว้างขวาง ทำให้ประชาชนเสียเปรียบและยากจนลง เพราะเป็นการบริหารประเทศโดยบุคคลกลุ่มหนึ่งเท่านั้น

“พรรคชาติสามัคคี” ได้ก่อตั้งขึ้นโดยบุคคลที่ได้ศึกษาวิเคราะห์ระบบพรรคการเมืองทั้งภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนวิเคราะห์สถานการณ์และปัญหาที่แท้จริงของชาติ รวมทั้งหนทางแก้ไขจนได้ข้อสรุปว่าประเทศของเราที่แก้ปัญหาของชาติไม่ตก เพราะอย่างยิ่งไม่มีพรรคใดเป็นของประชาชน (MASS PARTY) ที่แท้จริง จะเป็นแนวความคิดที่เป็นนามธรรมเท่านั้น แม้พรรคการเมืองของเราเกือบทุกพรรคพยายามจะเดินไปสู่ความเป็นพรรคของประชาชน (MASS PARTY) แต่ยังไม่สร้างพรรคไม่ได้ตามเจตนารมณ์ จึงทำให้พรรคการเมืองและการเมืองไทยล้มลุกคลุกคลานมาตลอด สังคมไทยที่ควรจะทำหน้าพัฒนาไปไกลกลับย่ำอยู่กับที่นี้ไม่พ้นคำว่า กำลังพัฒนาหรือด้อยพัฒนา

คณะกรรมการบริหาร มวลสมาชิกและบุคคลที่เกี่ยวข้องร่วมตั้งพรรค “ชาติสามัคคี” ทุกคนมีความตั้งใจ โดยตั้งปณิธานไว้อย่างแน่วแน่ที่จะสร้างพรรค “ชาติสามัคคี” ให้เป็นพรรคของประชาชน (MASS PARTY) เหมือนประเทศที่พัฒนาแล้วทั้งหลายในโลกเสรีให้ปรากฏเป็นจริงในชาติของเราด้วยอุดมการณ์ นโยบาย ตลอดจนขั้นตอนในการดำเนินการอย่างรอบคอบ ทั้งนี้ เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาระบบประชาธิปไตยที่คนไทยใฝ่ฝันให้สมบูรณ์อันจะเป็นพลังยิ่งใหญ่ในการแก้ไขปัญหาทั้งหลายของชาติให้ลุล่วงไปเพื่อความสงบร่มเย็น ความไพบูรณ์ของสังคมไทย ตลอดจนความมั่นคงของชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์

นโยบายหลักของพรรค

“พรรคชาติสามัคคี” ยึดแนวทางของลัทธิประชาธิปไตยสากลที่ประกอบด้วย ทฤษฎีรัฐศาสตร์ และทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ โดยนำหลักการปกครองของทฤษฎีปรัชญาระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ เช่น หลักอธิปไตยเป็นของปวงชนทุกชนชั้น หลักเสรีภาพ หลักความเสมอภาค หลักกฎหมาย หลักการปกครองจากการเลือกตั้ง ฯลฯ รวมทั้งความรู้ ประสบการณ์ และบทเรียน ตลอดจนสภาพความเป็นจริงของสังคมไทยและสังคมโลก เพื่อแก้ปัญหา ชี้อาชีพ และปัญหาอื่น ๆ ของชาติให้ลุล่วงไป จึงกำหนดนโยบายได้ ๑๒ ด้าน ดังนี้

- (๑) นโยบายด้านการเมือง การปกครอง
- (๒) นโยบายด้านเศรษฐกิจ
- (๓) นโยบายด้านสังคม วัฒนธรรม
- (๔) นโยบายด้านต่างประเทศ
- (๕) นโยบายด้านป้องกันประเทศและความมั่นคง

- (๖) นโยบายด้านทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม
- (๗) นโยบายด้านเกษตรกรรม และอุตสาหกรรม
- (๘) นโยบายด้านแรงงาน และสวัสดิการสังคม
- (๙) นโยบายด้านการท่องเที่ยวและกีฬา
- (๑๐) นโยบายด้านการศึกษา
- (๑๑) นโยบายด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการสื่อสาร
- (๑๒) นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาส

๑. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง

ปัญหากระบวนการเมืองการปกครองที่ยังไม่เป็นประชาธิปไตยโดยสมบูรณ์ นับว่าเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศชาติไปสู่เป้าหมายให้สำเร็จ ถ้าชาติของเราสามารถแก้ปัญหาระบบการเมืองให้การปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ถูกต้องแล้ว ก็จะเป็นกุญแจดอกสำคัญสำหรับการแก้ปัญหาอื่น ๆ ได้โดยไม่ยากนัก “พรรคชาติสามัคคี” จึงเน้นความสำคัญในการแก้ปัญหการเมืองนโยบายดังนี้

๑.๑ ให้อำนาจการบริหาร อำนาจนิติบัญญัติ และอำนาจตุลาการเป็นของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน โดยยึดถือระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติเป็นหลัก

๑.๒ ทำให้คนไทยทุกหมู่เหล่ามีสิทธิเสรีภาพสมบูรณ์และส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสำนึกในหน้าที่ของตนเองที่มีต่อชาติบ้านเมือง

๑.๓ แก่กฎหมายบางฉบับที่ล้าหลังและยังไม่เป็นประชาธิปไตย ซึ่งยังใช้อยู่ในปัจจุบันให้ถูกต้องและสอดคล้องกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

๑.๔ ให้ข้าราชการประจำได้มีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างเหมาะสม เพื่อเพิ่มจิตสำนึกในการรับใช้ชาติและประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๕ กระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางสู่ภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นอย่างเหมาะสม เพื่อเพิ่มความรวดเร็วในการแก้ปัญหาและพัฒนาประเทศ

๑.๖ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างเฉียบขาด

๑.๗ ส่งเสริมให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างกว้างขวางและเผยแพร่ความรู้ ความคิดทางการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่ถูกต้องแก่ประชาชน

๑.๘ สนับสนุนการจัดตั้งองค์กรประชาธิปไตยทั้งหลายของประชาชน โดยคำนึงถึงสิทธิและผลประโยชน์ของกลุ่มชนนั้น ๆ อันจะพึงมี ตลอดจนส่งเสริมการแสดงประชามติที่ถูกต้องและเป็นประชาธิปไตย

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

๒.๑ สนับสนุนการจัดตั้งองค์กรประชาธิปไตยทั้งหลายของประชาชน โดยคำนึงถึงสิทธิและผลประโยชน์ของกลุ่มชนนั้น ๆ อันจะพึงมี ตลอดจนส่งเสริมการแสดงประชามติที่ถูกต้องและเป็นประชาธิปไตย ทบทุนและแก้ไขแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นแผนพัฒนาแห่งชาติให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงและขีดความสามารถของชาติ โดยยึดหลักการของระบบเศรษฐกิจทุนเสรีที่เหมาะสม มีแผนแน่นอนและสามารถปฏิบัติได้สำเร็จตามเป้าหมาย

๒.๒ กำหนดมาตรการและวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันการผูกขาดของวิสาหกิจต่าง ๆ โดยเฉพาะวิสาหกิจใหญ่ ๆ ที่เป็นเสมือนเส้นเลือดใหญ่ของชาติ เช่น อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ การค้าต่างประเทศ การธนาคาร การขนส่งทั้งภายในและภายนอกประเทศ

๒.๓ ปฏิรูปที่ดินเพื่อให้เกษตรกร ชาวนา ชาวไร่ มีกรรมสิทธิ์เป็นของตนเอง กำหนดพื้นที่ทางการเกษตร อุตสาหกรรมและที่อยู่อาศัยให้แน่นอนทั่วประเทศ

๒.๔ พัฒนาระบบการบริหารรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพเหนือกว่าหรือเทียบเท่าวิสาหกิจเอกชน ทั้งนี้ เพื่อให้รัฐวิสาหกิจเป็นหลักในการสร้างราคา

๒.๕ การกระจายทุนและระดมทุนเพื่อพัฒนาด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการบริหาร เพื่อให้ประเทศไทยเป็นประเทศอุตสาหกรรมที่ก้าวหน้าและทันสมัย แหล่งทุนหลักคือ ทุนภายในประเทศ สำหรับทุนต่างประเทศเป็นแหล่งที่ไม่มีเงื่อนไขทางการเงิน

๒.๖ พัฒนาและประยุกต์ด้านเทคโนโลยี โดยการสร้างนักวิทยาศาสตร์ วิศวกร นักประดิษฐ์ และนักค้นคว้า วิจัยที่เป็นคนไทยให้พอเพียงกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของชาติ

๒.๗ ส่งเสริมและปรับปรุงแก้ไขระบบสหกรณ์ทุกรูปแบบให้มีประสิทธิภาพสูงสุด เป็นประโยชน์แก่สมาชิกและประเทศชาติอย่างแท้จริง

๒.๘ กระจายความเจริญทุกด้านไปสู่ชนบท เพื่อผ่อนคลายความแออัดออกจากเมืองหลวงและเมืองใหญ่ ๆ ปรับการขยายตัวของประชากรให้สัมพันธ์กับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และขนาดของประเทศ โดยวางแผนครอบครัวอย่างถูกต้อง

๒.๕ ยกระดับมาตรฐานการครองชีพและความเป็นอยู่ของประชาชนให้สูงขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ การพัฒนาของประเทศและของโลก

๒.๑๐ ปรับปรุงการเก็บภาษีต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรม กำหนดมาตรการควบคุมราคาสินค้า เครื่องอุปโภค บริโภค ตลอดจนการค้ากำไรเกินควร และป้องกันการกักตุนสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๑๑ แก้ไขปัญหาการเงิน การคลังให้สอดคล้องกับปัญหาทางเศรษฐกิจ และรักษามาตรฐานเงินตราของประเทศ โดยยึดถือความเป็นอิสระและมาตรฐานสากลเป็นหลัก

๒.๑๒ ป้องกันมิให้เกิดภาวะเงินเฟ้อหรือเงินฝืด โดยการจัดสรรงาน ประมาณรายจ่ายอย่างเหมาะสมด้วยการประหยัด และป้องกันการรั่วไหล รวมทั้งการตรวจสอบการใช้งบประมาณแผ่นดินอย่างเข้มงวด

๒.๑๓ รักษาดุลการชำระเงินและดุลการค้าระหว่างประเทศให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงของชาติและสภาวะการณ์ของโลก

๒.๑๔ ร่วมมือด้านเศรษฐกิจกับนานาประเทศ โดยไม่เลือกระบบสังคมภายใต้หลักของความเป็นอิสระและพึ่งตนเอง

๒.๑๕ ปรับปรุงหลักการ มาตรการและวิธีการเกี่ยวกับการลงทุนจากต่างประเทศให้เสียเปรียบน้อยที่สุดและถูกต้องเป็นธรรม ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศ

๒.๑๖ ปรับปรุงขบวนการบริหารงบประมาณแผ่นดินให้มีประสิทธิภาพและคล่องตัวมากขึ้น

๓. นโยบายด้านสังคม วัฒนธรรม

๓.๑ ป้องกันและแก้ไขเหตุแห่งความไม่เป็นธรรมในสังคมไทยทุกระดับ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับชาติ สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนทุกหมู่เหล่าให้ปรากฏเป็นจริง

๓.๒ ปลุกฝังจิตสำนึกและอุดมการณ์ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติแก่ประชาชนและข้าราชการอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง

๓.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนขนบธรรมเนียมประเพณี เอกลักษณ์ และวัฒนธรรมอันดีของชาติ ป้องกันวัฒนธรรมที่ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมไทยที่แพร่หลายจากต่างชาติ

๓.๔ ส่งเสริม ทำนุบำรุงศาสนาทุกศาสนาที่ประชาชนเลื่อมใส ศรัทธาด้วยความบริสุทธิ์ และให้สถาบันศาสนาทั้งหลายได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศได้อย่างถูกต้อง

๓.๕ ปรับปรุงการแพทย์และการสาธารณสุข ทั้งในด้านคุณภาพและปริมาณ โดยเน้นการสร้างสถานีอนามัยและโรงพยาบาลที่ทันสมัยในชนบทให้เพียงพอ

๓.๖ กำหนดมาตรการและวิธีปลูกฝังชาตินิยมให้แก่ประชาชนทุกหมู่เหล่า สร้างทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครอง โดยให้ทุกคนตระหนักว่างานการเมืองเป็นเรื่องคุณธรรมและการเสียสละ โดยการจัดทำโครงการที่เหมาะสมในการเสริมสร้างความรู้ เน้นการปลูกฝังแก่เยาวชน ตั้งแต่เยาว์วัยอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

๓.๗ ดำเนินการเป็นขั้นตอนในการประกันสังคมสู่ความสมบูรณ์เต็มรูปแบบ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๓.๘ ป้องกันและปราบปรามการผลิต การขาย และการเสพติดยาให้โทษอย่างเฉียบขาด

๔. นโยบายด้านต่างประเทศ

๔.๑ ดำเนินนโยบายอย่างอิสระให้สอดคล้องกับเอกลักษณ์ของชาติ และลักษณะพิเศษของคนไทย โดยยึดหลักผลประโยชน์และความมั่นคงของชาติเป็นสำคัญ

๔.๒ กระชับความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศทุกประเทศในโลก โดยไม่เลือกระบบสังคมที่แตกต่างกัน

๔.๓ ผสมงานการค้าเข้ากับการทูตอย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดเป็นภารกิจสำคัญของเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบโดยตรง ทั้งนี้ เพื่อขยายตลาดส่งออกของประเทศให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

๔.๔ ได้รับความช่วยเหลือจากต่างชาติ โดยปราศจากเงื่อนไขที่จะทำลายผลประโยชน์และความมั่นคงตลอดจนการแทรกแซงกิจการภายในทั้งปวงของชาติ

๔.๕ ทบทวน ปรับปรุง แก้ไขบรรดาสนธิสัญญาและข้อตกลงต่าง ๆ ที่ทำไว้กับนานาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ทำให้ประเทศไทยเสียเปรียบและไม่สอดคล้องกับกาลสมัยให้ถูกต้องยิ่งขึ้น

๔.๖ ร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ และยึดมั่นในกฎบัตรสหประชาชาติ

๕. นโยบายด้านการป้องกันประเทศ

๕.๑ พัฒนาพลังอำนาจของชาติให้เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพสูงทุกด้าน พร้อมทั้งจะเผชิญภัยคุกคาม ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศทุกรูปแบบ โดยให้สมดุลกับกำลังทางเศรษฐกิจและสังคมของชาติ

๕.๒ ให้กองทัพมีบทบาทในการพัฒนาและร่วมมือเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ ทั้งทางด้าน เศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม ฯลฯ

๕.๓ พัฒนาขีดความสามารถของกำลังพล โดยเฉพาะอย่างยิ่งกำลังพลหลักหรือประจำการ จะต้องยึดหลักคุณภาพเหนือปริมาณ ส่วนกำลังพลสำรองจะต้องฟื้นฟูอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุดในการป้องกันและพัฒนาประเทศ

๕.๔ สร้างและพัฒนาอาวุธยุทโธปกรณ์ขึ้นใช้เองบนพื้นฐานของการพึ่งตนเองอย่างคุ้มค่าและ ประหยัด

๕.๕ ปรับปรุงและเพิ่มเติมด้านสวัสดิการของทหารให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นทั้งด้านที่อยู่อาศัย การรักษาพยาบาล การกีฬา และอื่น ๆ ตลอดจนแก้ไข เปลี่ยนแปลงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ให้ทันสมัยยิ่งขึ้น

๕.๖ สนับสนุนและส่งเสริมให้ทหารได้รับการศึกษา ฝึกอบรมทั้งภายในและภายนอกประเทศ อย่างกว้างขวาง ตลอดจนปลูกฝังจิตสำนึกอย่างสูงในการรับผิดชอบต่อศาสนา และพระมหากษัตริย์

๕.๗ ปรับปรุงด้านสวัสดิการ ข้าราชการและกำลังใจ ตลอดจนการส่งเสริมอาชีพแก่ทหารผ่านศึก

๖. นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

๖.๑ กำหนดแผนการใช้ พืชภัยทรัพยากรที่มีคุณค่าของชาติทั้งในปัจจุบันและอนาคตอย่าง แน่นนอน และถูกต้อง สอดคล้องกับความเป็นจริงของชาติและของโลก

๖.๒ ให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญและคุณค่าของระบบนิเวศน์ รวมทั้ง ทรัพยากรของชาติแก่ประชาชนอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

๖.๓ เร่งรัดและป้องกัน แก้ไขปัญหามลภาวะและสิ่งแวดล้อมเป็นพิษทั้งในปัจจุบันและอนาคต

๖.๔ ฟื้นฟูความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศน์ และทรัพยากรธรรมชาติให้คืนสู่สภาพเดิม และอนุรักษ์ปรับปรุงสภาพแวดล้อมธรรมชาติให้คงไว้

๖.๕ พัฒนาการใช้พลังงานจากธรรมชาติและทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อสภาวะแวดล้อมและมุ่งพึ่งตนเองในด้านพลังงานหลักของชาติเป็นสำคัญ

๗. นโยบายด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

๗.๑ ประกันการผลิตและราคาผลิตผลของเกษตรกร ชาวนา ชาวไร่ อย่างเป็นระบบและเป็นธรรม

๑.๒ ปลดปล่อยภาระหนี้สินของเกษตรกร ชวนา ชาวไร่ ให้ทุเลาเบาบางลงจนหมดสิ้นไป ด้วยวิธีการและขั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๓ สนับสนุนสถาบันเกษตรกรให้มีประสิทธิภาพ และมีบทบาทเข้มแข็งขึ้นทั้งด้านการผลิต และการจำหน่าย ตลอดจนการบริหารงานองค์กร

๑.๔ ส่งเสริมให้ภาคเกษตรกรรมเจริญเติบโตทันกับความก้าวหน้าของประเทศ โดยปรับ อัตรากาฬีเครื่องกล เครื่องมือ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร เพื่อเพิ่มผลผลิตและคุณภาพให้สูงขึ้น

๑.๕ ส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถหาวัสดุที่ใช้ในการผลิตที่สำคัญ เช่น ปุ๋ย สารเคมี และ ยาปราบศัตรูพืชราคาถูกลงและมีคุณภาพอย่างเพียงพอ

๑.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนโครงการเกษตรรายย่อยในชนบทของประชาชน เพื่อหารายได้ เสริมครอบครัวและชุมชน

๑.๗ ส่งเสริมอุตสาหกรรมการเกษตรให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับอารยประเทศ ตลอดจน สนับสนุนการตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ

๑.๘ ส่งเสริมอุตสาหกรรมการส่งออกของอุตสาหกรรมขนาดกลาง ขนาดย่อม ตลอดจน อุตสาหกรรมครัวเรือนของชุมชนในเมืองและชนบท

๑.๙ เร่งรัดการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและจำเป็นพื้นฐาน ตลอดจนสาธารณูปโภค ให้เพียงพอ สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ

๑.๑๐ ควบคุมมลภาวะที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมอย่างเข้มงวด เพื่อรักษาภาวะสิ่งแวดล้อม ให้อยู่ในสภาพปกติตามมาตรฐานสากลด้วยมาตรการกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

๘. นโยบายด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม

๘.๑ แก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ประกาศและคำสั่งที่ไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับแรงงาน และสาขาอาชีพ ต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรมยิ่งขึ้น

๘.๒ ขยายการจ้างงานทั้งภาครัฐและเอกชนให้มากขึ้นและจัดการกีดกันเข้าทำงาน ทั้งภาครัฐ และเอกชน ตลอดจนการขูดรีดแรงงานให้หมดสิ้นไป ปรับปรุงอัตราค่าแรงงานขั้นต่ำให้เหมาะสมกับ มาตรฐานการครองชีพและความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของชาติ

๘.๓ เพิ่มความมั่นคงในการทำงานและหลักประกันในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงาน ทั้งที่ทำงาน ในประเทศและต่างประเทศ

๘.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งสหภาพแรงงาน กลุ่ม สมาคม และชมรมที่เป็นประชาธิปไตย เป็นประโยชน์ต่อสังคมและความมั่นคงของชาติ

๘.๕ สนับสนุนการเคลื่อนไหว เรียกร้องความเป็นธรรมและผลประโยชน์ที่ถูกต้องตามกฎหมายของเกษตรกร กลุ่มอาชีพ และผู้ใช้แรงงานทั่วไป

๘.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอาชีพแก่ประชาชน เกษตรกร ตลอดจนปกป้องสิทธิและผลประโยชน์อันพึงได้ของประชาชนทุกสาขาอาชีพ

๘.๗ ให้การรับรองอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศให้เพิ่มมากขึ้น

๘.๘ ส่งเสริมระบบแรงงานสัมพันธ์ การคุ้มครองแรงงาน และมาตรการความปลอดภัยในการทำงานทั้งแบบทวิภาคีและไตรภาคีให้นายจ้างและลูกจ้างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

๘.๙ จัดตั้งศูนย์สารสนเทศและสวัสดิการให้เป็นศูนย์กลางข้อมูลในการจัดหางาน การจัดทำทะเบียนผู้ใช้แรงงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ผู้ใช้แรงงาน

๕. นโยบายด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

๕.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพของประชาชน โดยการสร้างสถานที่ฝึกที่แข่งขันและพักผ่อนสาธารณะให้เพียงพอ โดยเฉพาะในเมืองขนาดใหญ่

๕.๒ ส่งเสริมให้มีกีฬาพื้นฐานเพื่อการแข่งขัน สมัยการเล่น และอาชีพด้วยการจัดงบประมาณอุดหนุนให้ดำเนินกิจกรรม ตลอดจนให้เอกชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการและจัดการบริการ

๕.๓ สร้างขวัญและกำลังใจแก่นักกีฬาที่น่าชื่อเสียงมาสู่ประเทศและกีฬาที่ไปแข่งขันในสนามของทีมชาติให้มีมาตรฐานการครองชีพและความมั่นคงในอนาคตดีขึ้น

๕.๔ ส่งเสริมการเล่นกีฬาของประชาชนตั้งแต่เยาว์วัยด้วยมาตรฐานการเล่นที่ถูกต้องเป็นสากล สนับสนุนการพัฒนาการผลิตอุปกรณ์กีฬาภายในประเทศให้ได้มาตรฐานและราคาถูกรวมทั้งตั้งศูนย์กีฬาระดับนานาชาติเพื่อเป็นที่ซ้อม ฝึกสอน และเก็บตัวนักกีฬาระดับชาติ

๕.๕ พัฒนาครูฝึกให้ได้มาตรฐานระดับสากล

๕.๖ ส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้สวยงามเป็นธรรมชาติและความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวทั่วประเทศ

๑๐. นโยบายด้านการศึกษา

๑๐.๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของสังคม ส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียนให้ทันสมัยยิ่งขึ้น ตลอดจนขยายการศึกษาให้เข้าถึงชนบทที่ห่างไกลอย่างทั่วถึง

๑๐.๒ ขยายการศึกษาภาคบังคับให้สูงขึ้น โดยสอดคล้องกับสภาพความเจริญเติบโตของสังคม และเศรษฐกิจโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

๑๐.๓ สนับสนุนให้มีการผลิตบุคลากรในสาขาวิชาชีพที่ขาดแคลน และสำคัญต่อการพัฒนา ในอนาคต เช่น ด้านวิทยาศาสตร์ การแพทย์ วิศวกรรม เป็นต้น ให้เพียงพอทั้งปริมาณและคุณภาพ

๑๐.๔ ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียน การสอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคต

๑๐.๕ สนับสนุนผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการมีโอกาสเข้าศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพมากขึ้น เพื่อพึ่งตนเอง

๑๐.๖ เสริมสร้างสวัสดิการ ขวัญ กำลังใจและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ให้แก่ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับ เพื่อให้มีความมั่นคงและภาคภูมิใจในวิชาชีพ

๑๐.๗ ปรับปรุงการบริหารและการดำเนินการทั้งปวงของสถาบันการศึกษาให้ก้าวหน้าและ คล่องตัว ตลอดจนมีอิสระในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๑๑. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการสื่อสาร

๑๑.๑ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อประโยชน์ในเชิงเกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การบริหาร และคุณภาพชีวิตของประชาชน

๑๑.๒ สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ของชาติกับนานาชาติ เพื่อการพัฒนาประเทศ

๑๑.๓ พัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอ กับความต้องการของชาติ

๑๑.๔ สนับสนุนและส่งเสริมบทบาทของเอกชนให้มีส่วนร่วมในโครงการพัฒนา และใช้ เทคโนโลยีในวิสาหกิจต่าง ๆ อันจะนำมาซึ่งผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติ

๑๑.๕ สนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนได้ใช้เทคโนโลยีการสื่อสารที่มีคุณภาพสูงในราคา ที่เป็นธรรม

๑๒. นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชนและผู้ด้อยโอกาส

๑๒.๑ ปรับปรุงกฎหมาย ออกกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมายเพื่อส่งเสริมให้หญิงและชาย มีสิทธิเท่าเทียมกัน และจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี

๑๒.๒ ให้สตรีมีสิทธิสมบูรณ์ในการพัฒนาประเทศ ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

๑๒.๓ คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาสมิให้ถูกเอาเปรียบในสังคม และป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนสตรีไปประกอบธุรกิจทางเพศ

๑๒.๔ สนับสนุนให้มีการพัฒนาเด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาสในการประกอบอาชีพและความมั่นคงปลอดภัย

๑๒.๕ สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่ม ชมรมของเยาวชน และผู้ด้อยโอกาส ตลอดจนส่งเสริมให้สื่อมวลชนมีบทบาทในการป้องกัน แก้ไข และพัฒนาเยาวชนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นปกติสุข รวมทั้งป้องกันการทุจริตแรงงานเด็กอย่างจริงจัง

๑๒.๖ จัดสวัสดิการและสิทธิอาชีพแก่คนพิการและผู้สูงอายุให้มีรายได้เลี้ยงชีพตามภาวะเศรษฐกิจของชาติ

ข้อบังคับพรรคชาติสามัคคี

พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อบังคับพรรคชาติสามัคคี พุทธศักราช ๒๕๕๕ โดยที่ประชุมคณะผู้จัดตั้งพรรคชาติสามัคคี เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์กำหนดข้อบังคับพรรคฉบับนี้ เพื่อเป็นแนวทางและหลักเกณฑ์ในการบริหารพรรคและการดำเนินกิจการทางการเมืองของพรรคให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พุทธศักราช ๒๕๕๑ จึงกำหนดข้อบังคับพรรคไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคชาติสามัคคี พุทธศักราช ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับพรรคนี้ นับตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคชาติสามัคคีเป็นพรรคการเมืองเป็นต้นไป

หมวดที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองนี้มีชื่อพรรคว่า “พรรคชาติสามัคคี” เรียกชื่อย่อว่า “ช.ส.ม.” เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า “CHART SAMUCCEE PARTY” และเรียกชื่อย่อว่า “C.S.P.”

ข้อ ๔ เครื่องหมายและความหมายของพรรค

(๑) เครื่องหมายพรรคมีลักษณะเป็นวงกลมสองวงซ้อนกัน วงด้านในมีพื้นเป็นสีขาว มีประชาชนเข้าแถวเคารพธงชาติบนทุ่งหญ้าสีเขียว วงกลมด้านนอกมีพื้นเป็นสีน้ำเงิน ด้านบนมีตัวอักษรภาษาไทยว่า “พรรคชาติสามัคคี” ด้านล่างมีตัวอักษรภาษาอังกฤษว่า “CHART SAMUCCEE PARTY” เป็นสีแดง ด้านข้างทั้งสองของวงกลมมีรวงข้าวสีทอง ดังภาพ

(๒) ความหมายภาพ

ธงชาติ หมายถึง เอกราชและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ประชาชน หมายถึง ประชาชนทุกหมู่เหล่า ทุกเชื้อชาติ ศาสนา

ทุ่งหญ้า หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ของชาติและการกินดีอยู่ดีของประชาชน

รวงข้าว หมายถึง ชาวไร่ ชาวนา หรือเกษตรกรที่เป็นกระดูกสันหลังของชาติ

สีแดง หมายถึง อุดมการณ์ประชาธิปไตย

สีขาว หมายถึง คุณธรรมและศาสนา

สีน้ำเงิน หมายถึง พระมหากษัตริย์

(๓) ตรายางเป็นเครื่องหมายสำหรับประทับตรารับรองเอกสารของพรรค เป็นเครื่องหมายย่อในลักษณะเดียวกันตามข้อ (๑) หากแต่ใช้สีเดียวกันดังภาพ

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่ของพรรคชาติสามัคคี ตั้งอยู่บ้านเลขที่ ๘/๑๖๕ หมู่ที่ ๔ หมู่บ้านศรีสามพราน ถนนเพชรเกษม ตำบลท่าตลาด อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ๗๓๑๑๐

ข้อ ๖ การย้ายที่ตั้งของสำนักงานใหญ่พรรค ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค โดยมีมติเห็นชอบไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ ของกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗ สาขาพรรคชาติสามัคคีที่ได้รับอนุมัติให้ตั้งขึ้น ณ เขตเลือกตั้งใด ให้เรียกว่า “สาขาพรรคชาติสามัคคี เขตเลือกตั้งที่... จังหวัด...”

ข้อ ๘ อุดมการณ์ของพรรคชาติสามัคคี สมาชิกพรรคยึดมั่นและศรัทธาการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยสากลอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ

หมวดที่ ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๙ สมาชิกพรรคมี ๒ ประเภท คือ

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้มีอุปการคุณที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นชอบให้เข้าเป็นสมาชิกพรรค ซึ่งบุคคลดังกล่าวที่ได้รับเชิญให้เข้าเป็นสมาชิกต้องตอบรับการเชิญเป็นหนังสือ

(๒) สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่สมัครเป็นสมาชิก และได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารพรรคให้รับเข้าเป็นสมาชิก

ข้อ ๑๐ บุคคลที่มีคุณสมบัติต่อไปนี้ มีสิทธิเป็นสมาชิกพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด และอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์

(๒) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๓) ไม่อยู่ในระหว่างเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

(๔) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๕) เลื่อมใสศรัทธาในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ

(๖) ศรัทธาในอุดมการณ์ แนวทางและนโยบายของพรรค

(๗) ไม่มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ

ข้อ ๑๑ บุคคลที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๑๐ เมื่อประสงค์จะสมัครเป็นสมาชิกพรรค ให้ยื่นใบสมัครตามแบบที่พรรคกำหนดต่อกรรมการบริหารพรรค หรือกรรมการสาขาพรรค หรือนายทะเบียนพรรค หรือผู้อำนวยการพรรค เพื่อให้ทำการพิจารณาหรือตรวจสอบความถูกต้อง จากนั้นจึงนำเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อพิจารณาอนุมัติ หรือรับรองให้เป็นสมาชิกพรรคได้ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติ หรือรับรองให้เป็นสมาชิกพรรคแล้ว ให้ออกบัตรสมาชิกพรรคให้ในเวลาอันสมควร

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๑๒ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ออกตามข้อบังคับพรรคที่กำหนดบทลงโทษไว้เกี่ยวกับสมาชิกภาพของสมาชิก
- (๔) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๑๐
- (๕) ศาลมีคำสั่งให้ยุบเลิกพรรค

ข้อ ๑๓ การสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกตามข้อ ๑๒ (๓) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับเท่านั้น แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่นได้ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภาและนายทะเบียนพรรคการเมืองภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๔ การลาออกของสมาชิกพรรค ให้ผู้ประสงค์ลาออกยื่นใบลาออกต่อหัวหน้าพรรค และมีผลต่อเมื่อเจ้าหน้าที่สำนักงานใหญ่พรรคได้ลงทะเบียนรับหนังสือแล้ว

หมวดที่ ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๕ สิทธิของสมาชิกมี ดังนี้

(๑) มีสิทธิเสนอข้อคิดเห็นเป็นส่วนตัวหรืออภิปรายในที่ประชุมพรรคตามวาระในเรื่องการบริหารและปฏิบัติการอื่น ๆ ของพรรค

(๒) มีสิทธิได้รับการคุ้มครองอย่างเสมอภาคในขอบเขตที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและข้อบังคับพรรคกำหนดไว้

(๓) มีสิทธิที่จะได้รับการยกฐานะขึ้นไปเป็นผู้ปฏิบัติงานของพรรคหรือได้รับการเลือกเป็นผู้แทนพรรคเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อสมบุรณ์ด้วยคุณสมบัติเหล่านี้

(๓.๑) สามารถชี้แจงนโยบายและเป้าหมายของพรรคให้ประชาชนเข้าใจและทำให้พรรคได้รับการสนับสนุนอย่างกว้างขวาง

(๓.๒) เป็นผู้แสดงให้เห็นถึงความเต็มใจและพากเพียรทำงานตามแนวทางและอุดมการณ์ของพรรค

(๔) มีสิทธิได้รับการอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพ และรับสวัสดิการอื่น ๆ ที่พรรคจะพึงจัดให้แก่สมาชิกของพรรค

(๕) สิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นราย ๆ ไป

(๖) ถ้าสมาชิกพรรคในสัดส่วน ดังต่อไปนี้

(๖.๑) สมาชิกพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด หรือ

(๖.๒) กรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ของกรรมการบริหารพรรค หรือ

(๖.๓) สมาชิกพรรคจำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐ คน เห็นว่าข้อบังคับพรรคในเรื่องใดจะขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ หรือขัดแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีสิทธิร้องขอต่อศาลรัฐธรรมนูญให้ข้อบังคับนั้นยกเลิกไป

ข้อ ๑๖ หน้าที่ของสมาชิกมี ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษาเนื้อหาและฝึกฝนเพื่อพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ทุกระดับ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นไปจนถึงระดับประเทศและระดับโลกและพร้อมที่จะปรับปรุง แก้ไขความผิดพลาดบกพร่องของตนเอง

(๒) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค สนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยความเสียสละ เต็มใจไม่เพิกเฉยละเลยต่อการเป็นสมาชิกภาพที่ดีของพรรค

(๓) ยึดมั่นต่อวินัยและจรรยาบรรณต่อสมาชิกพรรคอย่างเคร่งครัด

(๔) ชำระค่าบำรุงพรรคเดือนละ ๓๐ บาท หรือปีละ ๓๐๐ บาท

ข้อ ๑๗ การชำระค่าสมาชิกพรรคตามข้อ ๑๖ ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวดที่ ๔

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิก

ข้อ ๑๘ เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของประชาชน จึงกำหนดวินัยที่เป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรคทุกระดับต้องปฏิบัติตามนโยบาย ข้อบังคับ มติ และประกาศของพรรคอย่างเคร่งครัด

(๒) ไม่ใช้ความเป็นสมาชิกพรรคเพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือเพื่อบุคคลอื่นทั้งภายในพรรคและนอกพรรค

(๓) ไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกันหรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอก

(๔) ไม่ปกปิดความคิดของสมาชิกพรรคทุกระดับและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดอันจะก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อพรรคไม่ว่ากรณีใด ๆ

(๕) ไม่ปฏิบัติฝ่าฝืนกฎหมายหรือผิดต่อศีลธรรมอันเป็นเยี่ยงอย่างไม่ดีและเป็นที่ครหาต่อบุคคลทั่วไป

ข้อ ๑๙ ให้มีคณะกรรมการวินัยของพรรคเพื่อให้พิจารณาให้ความเป็นธรรมแก่สมาชิกพรรคที่ถูกร้องเรียนตามข้อ ๑๘ โดยคัดเลือกจากสมาชิกพรรคที่อาวุโสและสมาชิกที่มีความรู้ ความสามารถ จำนวนไม่ต่ำกว่า ๕ คน และไม่เกิน ๙ คน

ข้อ ๒๐ เพื่อเป็นการส่งเสริมจรรยาบรรณของบรรณารักษ์และทำให้การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรคจึงควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมือง ดังต่อไปนี้

- (๑) มีการประพฤติและดำรงชีพด้วยความสุจริต
- (๒) แสดงความเชื่อมั่นในอุดมคติ แนวทาง และอุดมการณ์ของพรรคอย่างเคร่งครัด
- (๓) ไม่มีความถือตนเองเป็นใหญ่ และยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อรักษาความสามัคคีของมวลสมาชิกพรรค

(๔) ปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ

หมวดที่ ๕

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

ข้อ ๒๑ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

- (๑) ให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพลอำนาจมืดและส่งเสริมอาชีพ ตลอดจนให้ความรู้ ความคิด ทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยตามกฎหมายบัญญัติไว้แก่สมาชิก
- (๒) ให้ความเป็นธรรมแก่สมาชิกในการแต่งตั้งและคัดเลือกเข้าเป็นตำแหน่งทางการเมือง หรือการสมัครเข้ารับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- (๓) จัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสมาชิกและสมานสามัคคีระหว่างสมาชิกทั่วประเทศ
- (๔) ให้ถือว่าสมาชิกเป็นบุคคลสำคัญของพรรคและให้ปฏิบัติเกี่ยวกับสิทธิที่กำหนดไว้ใน

ข้อบังคับพรรคปรากฏเป็นจริง

หมวดที่ ๖

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๒ คณะกรรมการบริหารพรรคเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญ ซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ ในที่ประชุมใหญ่จำนวนไม่น้อยกว่า ๗ คน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค (ไม่เกิน ๖ คน)
- (๓) เลขานุการพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค (ไม่เกิน ๔ คน)
- (๕) เภรัญญาพรรค

(๖) โฆษกพรรค

(๗) กรรมการบริหารอื่นๆ (ไม่เกิน ๘๐ คน)

ข้อ ๒๓ คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งได้คราวละ ๔ ปี นับตั้งแต่วันที่ได้รับการตอบรับจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ข้อ ๒๔ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน โดยเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่า ๑๕ คน ผู้ที่ถูกเสนอชื่อให้เป็นหัวหน้าพรรคต้องอยู่ในที่ประชุมด้วย

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่รับรองจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อเสนอของหัวหน้าพรรคต่อไป

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่โดยคำนึงถึงผู้อาวุโสทางการเมือง ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสมและการเสียสละให้กับพรรคจำนวนกึ่งหนึ่งของคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งที่ประชุมใหญ่เห็นชอบแล้วตามข้อเสนอ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิก เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบตามที่ประชุมใหญ่กำหนด

ในการเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคตาม (๓) แต่ละคนที่ถูกเสนอชื่อจะต้องมีผู้รับรองไม่ต่ำกว่า ๗ คน

กรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งแล้ว มีสิทธิได้รับการเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารพรรคอีกครั้งได้ โดยพึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่าง ๆ ให้ทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคต้องอยู่ในที่ประชุมด้วย

ข้อ ๒๕ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งครบวาระ ให้มีการคัดเลือกกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ภายใน ๕๐ วัน

ข้อ ๒๖ กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพตามข้อ ๑๒

(๔) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคติดต่อกัน ๓ ครั้ง โดยไม่มีเหตุผลสมควร

(๖) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนน ๓ ใน ๔ ขององค์ประชุมให้ออก

ข้อ ๒๗ คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ เมื่อ

(๑) อยู่ในตำแหน่งครบวาระ

(๒) หัวหน้าพรรคลาออก

(๓) กรรมการบริหารพรรคว่างลง ๒ ใน ๓

(๔) ถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจทั้งคณะด้วยคะแนนกึ่งหนึ่งขององค์ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๒๘ เมื่อตำแหน่ง กรรมการบริหารพรรคว่างลง ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทน และจัดให้มีการประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายใน ๕๐ วัน

ข้อ ๒๙ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๓๐ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินการบริหารพรรคให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ นโยบาย มติและแผนงานของพรรค

(๒) กำกับ ดูแลการบริหารงานของสาขาพรรค รวมทั้งการโยกย้าย เปลี่ยนแปลงที่ตั้งสำนักงานสาขาพรรค

(๓) พิจารณาตัวบุคคลเข้ารับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๔) พิจารณาตัวบุคคลหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ดำรงตำแหน่งสำคัญ ๆ ทางการเมือง

(๕) แต่งตั้งที่ปรึกษาและกรรมการพรรคตามความจำเป็น

(๖) อนุมัติและขุบเลิกการจัดตั้งสาขาพรรคตามความจำเป็น

(๗) พิจารณาความดีความชอบแต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานต่าง ๆ ทั้งหมดของพรรค

(๘) อำนาจหน้าที่อื่น ๆ ที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควรและไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบ ข้อบังคับของพรรค

(๙) พิจารณาอนุมัติหรือรับรองความเป็นสมาชิกพรรค

ข้อ ๓๑ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

หัวหน้าพรรค

(๑) เป็นผู้แทนของพรรคตามกฎหมาย และเป็นผู้รับผิดชอบสูงสุดในกิจการทั้งปวงของพรรค

(๒) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่และประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(๔) เป็นผู้ลงนามในประกาศนโยบายของพรรค ข้อบังคับพรรค ประกาศข้อมติพรรคและคำสั่งของพรรค

(๕) มีอำนาจในการแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคท่านใดท่านหนึ่งเพื่อมาปฏิบัติหน้าที่แทนในกรณีที่ไม่ว่างหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๖) อื่น ๆ ตามมติคณะกรรมการบริหารพรรคและกฎหมายบัญญัติ

รองหัวหน้าพรรค ให้เป็นผู้ทำการแทนหัวหน้าพรรคเมื่อหัวหน้าพรรคไม่ว่างหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อได้รับมอบหมายจากหัวหน้าพรรค และเป็นผู้ช่วยของหัวหน้าพรรคในการปฏิบัติงานที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย

เลขาธิการพรรค

(๑) เป็นผู้ประสานงานระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งกรรมการบริหารสาขาพรรค และองค์กรเสริมสร้างพรรคในกิจการทั้งปวงของพรรค

(๒) เป็นเลขานุการที่ประชุมใหญ่ของพรรค

(๓) เป็นผู้ดำเนินงานในกิจการขยายการจัดตั้ง และงานความคิดของพรรคให้เป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของประชาชน

(๔) มีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายหรือตามกฎหมายกำหนด
รองเลขาธิการพรรค เป็นผู้ทำการแทนเลขาธิการพรรคเมื่อเลขาธิการพรรคไม่ว่างหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อได้รับมอบหมายจากเลขาธิการพรรคและผู้ช่วยเลขาธิการพรรคในการปฏิบัติงานตามเลขาธิการพรรคมอบหมาย

เหรียญกษาปณ์พรรค

(๑) ควบคุมรายรับ รายจ่าย การเงิน การบัญชีของพรรค

(๒) ทำบัญชีทรัพย์สิน หนี้สิน และงบดุลของพรรค

(๓) หน้าที่อื่นตามที่มติของคณะกรรมการบริหารพรรคและกฎหมายกำหนด

โฆษกพรรค

(๑) นำประกาศ คำสั่ง มติพรรค และเอกสารอื่น ๆ ของพรรคตามที่ได้รับมอบหมาย จากกรรมการบริหารพรรคไปเผยแพร่แก่ประชาชนและสมาชิก

(๒) ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ของพรรค

(๓) รวบรวมข้อมูล ข่าวสารทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ทั้งภายในและ ภายนอกประเทศที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินงานของพรรค

(๔) หน้าที่อื่น ๆ ตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

กรรมการบริหารพรรคอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรค มอบหมาย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมืองกำหนด

หมวดที่ ๗

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๓๒ เพื่อส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปเข้าใจการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ ตลอดจนรู้สึกในสิทธิ หน้าที่ของตนตามรัฐธรรมนูญ พรรคชาติสามัคคีจึงได้กำหนดแนวทางและวิธีการให้ความรู้แก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ดังนี้

(๑) จัดให้มีหลักสูตรอบรมการเมือง โดยแบ่งชั้นความรู้ไว้ ๓ ระดับ คือ ระดับผู้บริหาร หรือกรรมการบริหารพรรค ระดับผู้บริหารสาขาพรรค และผู้ปฏิบัติงานของพรรคทั่วไป

(๒) การจัดสัมมนาทางการเมือง และเชิญผู้ทรงคุณวุฒิทางการเมืองเป็นวิทยากรให้ความรู้แก่ กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิกผู้ปฏิบัติของพรรค

(๓) การออกเอกสารเผยแพร่แจกจ่ายข่าวสารการเมือง สังคม และวัฒนธรรมแก่บุคคลทั่วไป

(๔) เผยแพร่แนวความคิด อุดมการณ์และนโยบายพรรคผ่านสื่อมวลชนตามสถานการณ์

(๕) ให้สมาชิกและประชาชนเสนอความคิดเห็นทางการเมืองมายังพรรค เพื่อตรวจสอบ ความคิดและความต้องการทางการเมืองของประชาชนทั่วไปและสมาชิกพรรค

หมวดที่ ๘

คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๓๓ ให้มีที่ปรึกษาพรรคขึ้นคณะหนึ่ง มีจำนวนไม่เกิน ๑๕ คน ประกอบด้วย ประธาน ที่ปรึกษาพรรค รองประธานที่ปรึกษาพรรค เลขานุการที่ปรึกษาพรรค รองเลขานุการที่ปรึกษาพรรค

และกรรมการที่ปรึกษาอื่น ๆ ตำแหน่งต่าง ๆ ดังกล่าวแต่งตั้งขึ้นในที่ประชุมของคณะที่ปรึกษาพรรค โดยมีคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้ประสานงาน

ข้อ ๓๔ คณะที่ปรึกษาพรรคอยู่ในตำแหน่งตามวาระเช่นเดียวกับคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๕ คณะที่ปรึกษาพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) คณะที่ปรึกษาพรรคเสนอความคิดเห็นต่อหัวหน้าพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรค ได้ทุกโอกาส

(๒) การจัดให้มีการประชุมเป็นอำนาจของประธานที่ปรึกษาพรรค

(๓) คณะกรรมการที่ปรึกษาพรรคอาจได้รับเชิญเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการบริหารพรรค แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุม เว้นแต่ได้รับการขอร้องจากที่ประชุม

(๔) การประชุมของคณะที่ปรึกษาพรรคและการดำเนินกิจกรรมใด ๆ ต้องสอดคล้องกับนโยบาย และอุดมการณ์ของพรรค

หมวดที่ ๕

องค์กรปฏิบัติงานของพรรค

ข้อ ๓๖ องค์กรปฏิบัติงานของพรรค ประกอบด้วย

(๑) คณะผู้บริหารพรรค

(๒) คณะกรรมการบริหารของพรรค

(๓) คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค

(๔) สำนักงานใหญ่ของพรรค

(๕) สำนักงานสาขาพรรค

ข้อ ๓๗ คณะผู้บริหารพรรคเป็นองค์กรหลักของพรรคในการดำเนินการพรรค เพื่อให้พรรคเข้มแข็ง ทั้งการบริหารพรรคและการตั้งสาขาพรรค ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๓๘ หัวหน้าพรรคแต่งตั้งคณะผู้บริหารพรรคจากกรรมการบริหารพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๕ คณะผู้บริหารพรรคมีจำนวนไม่เกิน ๑๕ คน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขานุการพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค

(๕) กรรมการบริหารพรรคอื่น ๆ ไม่เกิน ๗ คน

ข้อ ๔๐ คณะผู้บริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นองค์กรหลักที่ดำเนินกิจการของพรรคในนามของคณะกรรมการบริหารพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคได้มอบหมาย

(๒) ควบคุม กำกับ ดูแลงานของพรรค ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ของพรรค ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ตามมติคณะกรรมการบริหารพรรคหรือข้อบังคับพรรคที่กำหนดไว้

(๓) ออกระเบียบกำหนดแนวทางการบริหารงานของพรรค แก้ปัญหาต่าง ๆ ของพรรคและประสานงานกับกลุ่มการเมือง องค์กรการเมืองต่าง ๆ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๑ ให้มีคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรคตามความจำเป็นและเหมาะสมกับสถานการณ์ คณะกรรมการแต่งตั้งและกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๒ คณะกรรมการแต่ละคณะ ประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการ รองประธาน เลขานุการ รองเลขานุการ และกรรมการอื่น ๆ รวมแล้วไม่เกิน ๑๐ คน และอยู่ในวาระเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๔๓ คณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ศึกษาปัญหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค
- (๒) จัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้ข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนในนามของพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค
- (๓) มีหน้าที่อื่น ๆ ตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๔ ให้มีคณะกรรมการรัฐสภาที่แต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค อยู่ในตำแหน่งและมีวาระเช่นเดียวกับคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๕ ให้มีคณะกรรมการรัฐสภาของพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ กระทั่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคก่อนเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภา

(๒) ประสานงานด้านกิจกรรมต่าง ๆ ของรัฐสภา ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) รวบรวมเอกสารต่าง ๆ จากรัฐสภา เพื่อศึกษาและติดตามบทบาทของรัฐสภาให้ทันกับสถานการณ์ทางการเมือง

ข้อ ๔๖ สำนักงานใหญ่ของพรรค ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด และเป็นศูนย์กลางของการบริหาร การปฏิบัติ การวางแผนและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของพรรคทั้งหลาย ตลอดจนควบคุม กำกับ ดูแลการปฏิบัติงานทั้งหลายของสาขาพรรค

ข้อ ๔๗ เลขาธิการพรรคเป็นผู้ดูแลกิจการทั้งปวงของสำนักงานใหญ่ โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่ของพรรคเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่ของพรรคได้รับการแต่งตั้งโดยมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค อาจเป็นกรรมการบริหารพรรคหรือเป็นสมาชิกสามัญก็ได้

ข้อ ๔๘ การจัดหน่วยงานในสำนักงานใหญ่ ให้เป็นไปตามความเหมาะสมของงานและสถานการณ์ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๙ สำนักงานสาขาพรรค เป็นหน่วยงานหลักในการปฏิบัติงานในพื้นที่ที่พรรคได้จัดตั้งสาขาพรรคขึ้น โดยอยู่ในความควบคุม กำกับ ดูแลของเลขานุการสาขาพรรค โดยมีหัวหน้าสำนักงานสาขาพรรคซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๕๐ การจัดหน่วยงานในสาขาพรรค ให้เป็นไปตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค

หมวดที่ ๑๐

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรค

ข้อ ๕๑ แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใด ให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาอนุมัติจัดตั้งสาขาพรรคตาม

ความประสงค์ของสมาชิกสามัญในท้องถิ่น หรือเขตเลือกตั้งนั้น ๆ โดยมีสมาชิกตั้งแต่ ๒๐ คนขึ้นไป ทั้งนี้ ในวาระแรกต้องไม่น้อยกว่าภาคหนึ่งสาขาภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๕๒ การดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคในจังหวัดหรือเขตเลือกตั้งใดให้ดำเนินการ ดังนี้

ให้สมาชิกพรรคผู้มีอุดมการณ์เดียวกันกับพรรคจำนวนไม่ต่ำกว่า ๑๕ คน ดำเนินการประชุมจัดตั้งสาขาพรรค โดยให้ยึดถือตามจังหวัดและเขตเลือกตั้งที่กฎหมายกำหนด จากนั้นให้แจ้งการจัดตั้งสาขาพรรคดังกล่าวต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อที่จะได้ตรวจสอบความถูกต้องและพิจารณาอนุมัติให้เป็นสาขาพรรคต่อไป เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติอนุมัติให้เป็นสาขาพรรคแล้ว ทางพรรคต้องแจ้งเรื่องการจัดตั้งสาขาพรรคดังกล่าวต่อนายทะเบียนพรรคการเมือง ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่มีการอนุมัติสาขาพรรคเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

แต่ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาแล้วเห็นว่า ยังไม่มีความพร้อมที่จะให้เป็นสาขาพรรค อาจอนุมัติให้เป็นศูนย์ประสานงานพรรคก่อนก็ได้

ข้อ ๕๓ คณะกรรมการสาขาพรรคเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญ ซึ่งมีจำนวนไม่เกิน ๑๕ คน ประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค (ไม่เกิน ๒ คน)
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค (ไม่เกิน ๒ คน)
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการอื่น ๆ (ไม่เกิน ๗ คน)

ข้อ ๕๔ คณะกรรมการสาขาพรรคมีวาระอยู่ในตำแหน่งได้ ๔ ปี กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งแล้ว มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการอีกครั้งก็ได้

ข้อ ๕๕ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรค ให้มีการเลือกประธานเป็นอันดับแรก โดยต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ ของผู้เข้าร่วมประชุมจัดตั้งสาขาพรรค และให้เลือกกรรมการตำแหน่งอื่น ๆ อีกตามลำดับตามข้อ ๕๓ ไม่เกิน ๑๔ คน โดยต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ เช่นเดียวกับการเลือกตั้งประธานสาขาพรรค และผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคด้วย

ข้อ ๕๖ คณะกรรมการสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการสาขาพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรคและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง และวางแผนโครงการเสนอกรรมการบริหารพรรค

(๒) เผยแพร่นโยบายกิจกรรมของพรรคและจัดหาสมาชิกพรรค

(๓) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(๔) อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือสมาชิกในเขตพื้นที่ของแต่ละสาขาพรรค

(๕) รับเรื่องราวร้องทุกข์ของสมาชิกเพื่อดำเนินการแก้ไข แล้วรายงานให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นกรณีไป

(๖) รับผิดชอบในการสร้างสาขาพรรคให้เป็นที่ยศรัทธาของประชาชน และขยายจำนวนสมาชิกให้มากขึ้น

(๗) คัดเลือกสมาชิกที่เหมาะสมเข้ารับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดหรือเขตเลือกตั้งของสาขาพรรคเพื่อเสนอคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณา

(๘) การโยกย้ายที่ทำการสำนักงานสาขาพรรค ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการสาขาพรรค และรายงานให้สำนักงานใหญ่พรรคทราบภายหลังจากมีมติย้ายที่ทำการแล้ว เพื่อให้พรรคแจ้งเรื่องการย้ายที่ทำการสำนักงานสาขาพรรคดังกล่าวต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่มียกย้ายที่ทำการเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

(๙) หน้าที่อื่น ๆ ตามกฎหมายกำหนด

ข้อ ๕๗ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ประธานสาขาพรรคลาออก

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๕๘ เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้พรรคส่งตัวแทนดำเนินการประชุมเลือกตั้ง โดยให้คณะกรรมการที่รักษาการประชุมหรือเลือกตั้งประธานคณะกรรมการสาขาพรรคชั่วคราว และให้ประธานสาขาพรรคชั่วคราวมีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายใน ๔๕ วัน นับตั้งแต่คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง

ในระหว่างดำเนินการตามวรรคแรกหรือภายใน ๔๕ วัน ยังไม่สามารถจัดประชุมใหญ่สาขาพรรค เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ได้ด้วยสาเหตุใดก็ตาม ให้คณะกรรมการบริหารพรรค พิจารณาลงมติยกเลิกสาขาพรรคนั้นเสีย หรือจัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญสาขาพรรค เพื่อเลือกตั้ง คณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน แล้วแจ้งผลการเลือกตั้งให้นายทะเบียน พรรคการเมืองภายใน ๑๕ วัน นับตั้งแต่วันที่มีการเลือกตั้ง

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรค ที่พ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลง คณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๕๕ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๕๗

(๓) ลาออก

(๔) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๕) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิด ลหุโทษ

ในกรณีที่ประธานกรรมการสาขาพรรคเสียชีวิต ให้รองประธานรักษาการแทนประธานสาขาพรรค จนกว่าจะครบวาระ หรือจะจัดให้มีการประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งประธานสาขาพรรคหรือกรรมการอื่น ๆ ทดแทน

ข้อ ๖๐ ให้ประธานสาขาพรรคเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรค ไม่สามารถร่วมประชุมใหญ่ได้ จะมอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใด คนหนึ่งเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๖๑ ให้จัดประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง เพื่อแถลงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันสิ้นปีของปฏิทิน

หมวดที่ ๑๑

การประชุมใหญ่ของพรรค

ข้อ ๖๒ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญ ประกอบด้วย สมาชิกของพรรค ดังต่อไปนี้

- (๑) คณะกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรค
- (๒) ผู้แทนของสาขาพรรคตามข้อ ๖๐
- (๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และรัฐมนตรีที่สังกัดพรรค
- (๔) สมาชิกพรรคที่ได้รับเชิญตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่พรรคกำหนด

ข้อ ๖๓ การประชุมใหญ่ของพรรคจะต้องมีผู้เข้าร่วมประชุมตามข้อ ๖๒ มาร่วมประชุมไม่น้อยกว่า ๕๐ คน จึงจะถือว่าครบองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของผู้เข้าร่วมประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๖๔ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

ข้อ ๖๕ การประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้ เมื่อ

(๑) คณะกรรมการบริหารพรรคจำนวน ๒ ใน ๓ ของคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น เข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

(๒) มีสมาชิกพรรคไม่น้อยกว่า ๕๐ คน ร้องขอ

หนังสือร้องขอให้ระบุดชัดเจน โดยแจ้งว่าประสงค์ให้มีการเรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อรับรองขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตาม (๑) และ (๒) ให้คณะกรรมการบริหารพรรคจัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญภายใน ๔๕ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องขอ

ข้อ ๖๖ ญัตติของผู้ที่ร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องเสนอต่อหัวหน้าพรรค พร้อมกับลงลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๗ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมไม่ว่ากรณีใดๆ ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มา ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดไปทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม ให้รองเลขาธิการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง แล้วแต่กรณี ทำหน้าที่แทน

ข้อ ๖๘ กิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่เท่านั้น

- (๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค
- (๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค
- (๓) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค
- (๔) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค
- (๕) กิจการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติและประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

ข้อ ๖๙ ในการประชุมใหญ่ต้องแจ้งให้สมาชิกทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๗ วัน โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

หมวดที่ ๑๒

การประชุมใหญ่ของสาขาพรรค

ข้อ ๗๐ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญของสาขาพรรคจะต้องมีผู้เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่า ๑๕ คน จึงจะถือว่าครบองค์ประชุม

ข้อ ๗๑ ที่ประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญของสาขาพรรค ประกอบด้วย

- (๑) กรรมการสาขาพรรค
- (๒) สมาชิกพรรคในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ

ข้อ ๗๒ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ส่วนการประชุมวิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุม หรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น หรือสมาชิกไม่น้อยกว่า ๑๕ คน เข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระงับชัดเจน โดยแจ้งว่าประสงค์ให้มีการเรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมใหญ่ภายใน ๔๕ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องขอ

คณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุม แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการสาขาพรรคเข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระ

ให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม และแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกทราบล่วงหน้า ไม่น้อยกว่า ๗ วัน

มติของผู้ที่ร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องเสนอต่อประธานสาขาพรรค พร้อมกับลงลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๗๓ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุม ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม และให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองเลขานุการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๗๔ กิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรค หรือกรรมการสาขาพรรค

หมวดที่ ๑๓

การประชุมคณะกรรมการต่าง ๆ

ส่วนที่ ๑

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗๕ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อย ๓ เดือนต่อครั้ง และหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากคณะกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ ของคณะกรรมการบริหารพรรค ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่ง

ทำหน้าที่แทน และให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองเลขานุการพรรคหรือกรรมการคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสมือนว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม
ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๗๖ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อย ๓ เดือนต่อครั้ง และประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลาประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ตามความจำเป็น หรือตามคำขอจากคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ ของคณะกรรมการสาขาพรรค ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน และให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคให้ถือเสมือนว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม
ส่วนที่ ๓

การประชุมคณะกรรมการ หรือกรรมการอื่น ๆ ของพรรค

ข้อ ๗๗ การประชุมคณะกรรมการหรือกรรมการ ให้ดำเนินการตามความจำเป็น และเหมาะสมการประชุมคณะกรรมการหรือกรรมการจะต้องมีกรรมการในขณะนั้น ๆ มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดในขณะนั้น ๆ จึงจะเป็นองค์ประชุม และมติที่ประชุมให้ถือเสมือนกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

หมวดที่ ๑๔

การคัดเลือกสมาชิกเพื่อส่งสมัคร รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ข้อ ๗๘ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคประจำจังหวัดเป็นผู้คัดเลือกบุคคลเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตเลือกตั้ง โดยให้สมาชิกในแต่ละเขตในจังหวัดมีส่วนร่วมคัดเลือก

ตามระเบียบว่าด้วยการคัดเลือกผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้ง แล้วส่งรายชื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณา

ข้อ ๘๕ คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้คัดเลือกบุคคลเข้ารับสมัครเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ (PARTY LIST) ตามกฎหมายพรรคการเมืองบัญญัติ

ข้อ ๘๖ ในกรณีที่จังหวัดใดยังไม่ได้จัดตั้งสาขาพรรค ให้สมาชิกสามัญของพรรคที่ประสงค์จะสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตของจังหวัดนั้น ให้แจ้งความจำนงไปยังคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อพิจารณา

หมวดที่ ๑๕

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน

และการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๘๗ พรรคและสาขาพรรคมีรายได้จาก

(๑) รายได้จากค่าบำรุงของสมาชิก

(๒) รายได้จากการบริจาคโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย

(๓) รายได้หรือรายรับจากกิจการอื่น ๆ ที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย

(๔) รายรับจากเงินสนับสนุนที่ได้จากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองโดยรัฐ

ให้หัวหน้าพรรคจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคซึ่งต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายการทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ของผู้บริจาคทุกราย ในกรณีที่เป็นการบริจาคผ่านทางสมาชิก ให้ระบุชื่อสมาชิกผู้รับการบริจาคด้วย

(๒) วัน เดือน ปีที่รับการบริจาค

(๓) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด ในกรณีที่มีการบริจาคเป็นการให้หรือให้ใช้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ ให้คิดมูลค่าโดยคำนวณตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทนตามปกติในท้องถิ่นหรือค่าของสินค้านั้นก่อนถึงบันทึกลงในบัญชี และในกรณีที่ไม่อาจคิดมูลค่าได้ ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิกซึ่งได้รับการบริจาค
ต้องนำส่งเข้าบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคต่อเหรียญพรรค ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับการบริจาค

บรรดาเงินที่พรรคได้รับการบริจาคมาให้หัวหน้าพรรคและเหรียญพรรคนำไปฝากไว้กับ
ธนาคารพาณิชย์ โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรค

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคและเหรียญพรรคนำเงินไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ ให้หัวหน้าพรรค
แจ้งหมายเลขบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชี พร้อมส่งสำเนาบัญชีเงินฝาก
ที่ธนาคารพาณิชย์รับรองให้แก่นายทะเบียนพรรคการเมืองภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้เปิดบัญชีของ
ทุกบัญชี

ข้อ ๘๒ รายจ่ายของพรรคมี ดังนี้

- (๑) รายจ่ายปกติที่ต้องจ่ายตามงบประมาณประจำปี
- (๒) รายจ่ายพิเศษซึ่งมิได้กำหนดไว้ในงบประมาณประจำปี

ข้อ ๘๓ งบประมาณประจำปีของพรรค ประกอบด้วย

- (๑) งบประมาณรายรับ
- (๒) งบประมาณรายจ่ายซึ่งแยกออกเป็นประเภทเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทนใช้สอย
ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค ค่าครุภัณฑ์ และอื่น ๆ

ข้อ ๘๔ ปีงบประมาณและปีการบัญชีของพรรค ให้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม และสิ้นสุด
ในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีเดียวกัน

ข้อ ๘๕ การรับและการจ่ายเงินของพรรค ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรค
กำหนดไว้ แต่จะต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อข้อบังคับพรรคหรือบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และรายรับซึ่งได้จาก
เงินสนับสนุนจากรัฐตามข้อ ๘๑ วรรคหนึ่ง (๔) จะต้องนำเงินจำนวนดังกล่าวไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งไปใช้จ่าย
ในการบริหารพรรคและสาขาพรรค การหาสมาชิกเพิ่ม การใช้จ่ายในการเลือกตั้ง การให้ความรู้
ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๘๖ ให้คณะกรรมการบริหารพรรครับผิดชอบการบริหารการเงินและการบัญชีพรรค
และสาขาพรรคให้ถูกต้องตามความเป็นจริง โดยให้ดำเนินการ ดังนี้

- (๑) ให้สำนักงานใหญ่โดยมีหัวหน้าพรรค และสำนักงานสาขาพรรคโดยประธานสาขาพรรค
จัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค ประกอบด้วย

- (๑.๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับและแสดงค่าใช้จ่าย หรือรายจ่าย
- (๑.๒) บัญชีรายรับจากการบริจาค
- (๑.๓) บัญชีแยกประเภท
- (๑.๔) บัญชีแสดงทรัพย์สินหรือหนี้สิน

ให้ประธานสาขาพรรคส่งสำเนาบัญชีรายรับจากการบริจาคไปให้สำนักงานใหญ่ภายหลังจาก
ลงรายการแล้วเสร็จโดยพลัน แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินภายใน ๕ วัน

(๒) การจัดทำบัญชีตาม (๑) ให้จัดทำเป็นงบการเงินเป็นประจำทุกกรอบ ๖ เดือน โดย
งบการเงินต้องประกอบด้วย งบดุล งบรายได้ และค่าใช้จ่าย และให้ประธานสาขาพรรคส่งงบการเงิน
ดังกล่าว พร้อมรับรองความถูกต้อง แล้วส่งให้สำนักงานใหญ่พรรคดำเนินงานต่อไป

(๓) พรรคต้องจัดทำงบการเงินซึ่งรวมถึง งบการเงินของสาขาพรรคด้วยในทุกรอบปีปฏิทิน
โดยมีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้ว และต้องเสนอให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติ
ภายในเดือนเมษายนของทุกปี เมื่อที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติแล้ว ให้หัวหน้าพรรครับรองความถูกต้อง
ร่วมกับเหรียญกษาปณ์ และให้หัวหน้าพรรคส่งงบการเงินดังกล่าวต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายใน
๓๐ วัน นับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติ พร้อมทั้งสำเนาบัญชีตาม (๑)

(๔) ในส่วนที่พรรคได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐ พรรคจะต้องจัดทำรายงานการใช้จ่ายของพรรค
ในส่วนนี้ทุกรอบปีปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริง และยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งภายใน
เดือนมีนาคมของปีถัดไป

หมวดที่ ๑๖

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๘๗ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดกระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษ
ต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรคมีสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่า ๒๐ คน ร่วมกันลงลายมือชื่อ

ข้อ ๘๘ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๘๗ แล้ว ให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้คณะกรรมการวินัย
ของพรรคทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่ามีมูลหรือไม่ ให้เสนอข้อกล่าวหา
พร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรคเพื่อพิจารณา

ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจน
แสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในระยะเวลา ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๘๕ เมื่อการพิจารณาลิ้นสุดลง หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา
- (๒) ยกข้อกล่าวหา
- (๓) ว่ากล่าวตักเตือนสมาชิกผู้ถูกกล่าวหา
- (๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกผู้ถูกกล่าวหา
- (๕) ลบชื่อสมาชิกผู้ถูกกล่าวหาออกจากทะเบียน

คำสั่งตามข้อ (๕) ถ้าไม่ใช่กรณีสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยสั่งการ

หมวดที่ ๑๓

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค

ข้อ ๘๐ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรคจะทำได้ก็ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๘๑ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรคต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไข ต่อไปนี้

- (๑) ยื่นญัตติเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคหรือสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐ คน
- (๒) ที่ประชุมใหญ่ออกเสียงลงคะแนนอนุมัติ โดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

ข้อ ๘๒ หากมีปัญหาจะต้องตีความข้อบังคับไม่ว่ากรณีใดๆ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจตีความข้อบังคับพรรคโดยคะแนนเสียง ๒ ใน ๓ ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

หมวดที่ ๑๔

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๘๓ การยุบเลิกพรรค ให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมใหญ่ของพรรค โดยที่ประชุมมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า ๓ ใน ๔ ให้ยุบเลิกพรรค ส่วนการยุบเลิกสาขาพรรค ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรคด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า ๓ ใน ๔ ให้เลิกสาขาพรรค

ข้อ ๕๔ ในกรณีที่พรรคชาติสามัคคีต้องยุบเลิกพรรค ให้ทรัพย์สินของพรรคตกเป็นของ สภาอากาศไทย หรือมูลนิธิอื่นใดตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคชาติสามัคคี

คณะกรรมการบริหารพรรคชาติสามัคคี จำนวนทั้งสิ้น ๕ คน คือ

๑. นายนพดล ไชยฤทธิเดช	หัวหน้าพรรค
๒. นางอินทิรา เสมเพียร	รองหัวหน้าพรรค
๓. นายคำสี แก้วธานี	รองหัวหน้าพรรค
๔. นายขงยุทธ อุตทาพงษ์	เลขาธิการพรรค
๕. นายประวิทย์ กิติ	รองเลขาธิการพรรค
๖. นางสาวกิตติมา อะนันต์	เหรัญญิกพรรค
๗. นายสมาน วิชัยโย	โฆษกพรรค
๘. นางสาวเดือน กิติ	กรรมการบริหารพรรค
๙. นางสาวลักขณา แก้วธานี	กรรมการบริหารพรรค
- จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

พลตำรวจเอก วาสนา เพิ่มลาภ

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง